

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΘΗΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

SIVE

G N O M I C I

POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAUIT

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

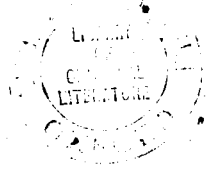
EDITIO NOVA CORRECTA NOTISQUE
ET INDICIBUS AUCTA.

LIPSIÆ,

SUNTIBUS GERH. FLEISCHERI JUN.

1817.

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANIORUM LITERARUM ACADEMIAE

SOCIUS.

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt cura mea aliquantulum expoliti Argonauticorum Poëta, et facetissimus veteris comediae scriptor. Bono animo es: explebitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praeluxa tandem subiit Princeps Tragicorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

sententiae suae participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurrarum calumnias et convicia immensum quantum euectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestituro me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit, uti legitima exceptione.

Iam vero, quaenam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis docendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecaeque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum traderem; Theognidem, qui agmen hinc ducit, primus in lucem edidit Aldus Manutius, cuius liber instar est veteris apographi, quo ipse usus est. Codicis illius vitium, ut in principem editionem, sic ex ea in ceteras omnes permanavit, quod quale sit, cuius hanc novam cum aliis conferenti statim in oculos incurret. Nempe Theognidis poësis quae superest, non est continuum opus, sed ex fragmentis constat e variis illius hominis elegiis aut poëmatibus excerptis.*) Illam ad quatuor codices Bibliothecae Regiae contuli, quorum in tribus sententiae fere ad eundem modum distinctae sunt, quo in hoc libello. Singulae vel in capite habent literam maiusculam miniatam, vel litera illa carent, vacuo relicto spatio, ubi peritioris calligrahi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164. b. Theognidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad Xenophont. Memorab. p. 239. sq. Ern.: „Videntur, quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis conflatà.“ Quid quod pro Anthologia e variorum poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II. T. VII. p. 720. „Quae habemus [Theognidea], inquit, sarrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis; quae tamen ad Cynum scripta sunt, pro antiquioribus haberi possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus far-
raginem illam coagmentavit, Theognideis
versus plurimos immiscuit aliorum aucto-
rum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime So-
lonis. Poterant quidem illi inter Theo-
gnideos relinqui, si Theognis seorsim et
sine ullo comitatu excuderetur; sed quum
adiunctos habeat illos ipsos scriptores,
quorum possessionem invaserat, interdicto
adversus eum agi, tum aequitatis, tum
conciinnitatis ratio postulabat; qua de re
in notis dixi.

Insunt huic editioni omnia, quae con-
tinet pars altera editionis Poëtarum mi-
norum Graecorum Radulphi Wintertoni,
Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII.
praeter Orphei, vel nescio cuius id no-
men mentiti, fragmenta tria, quae in Or-
phicorum editione Gesneriana legi satius
visum est, ideoque removenda duxi. Sed
horum in locum Cleanthis pulcherrimum
Hymnum suffeci; insuperque Hesiodi Poë-
ma *ἠδικόν*, si quod aliud, huic collectioni
addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iis-
dem Regiis codicibus emendavi, qui Theo-
gnidem continent, quorum unus Hesiodum

etiam habet. Adia quaecunque omnia Stobaei Florilegium servavit, ad scriptum codicem Bibliothecae Regiae collata, longe emendatius quam antea in hoc libello exhibitus. Solonis inter veteres Sapientes praestantissimi non pauca solum fragmenta, sed quaecunque ad nostram aetatem pervenerunt et conquiri potuerunt, *) secundis curis limatiora in hanc collectionem intuli. In Comicorum vero sententiis fragmenta aliquot, quorum partem tantum Winter-toni editio exhibet, integra dedi, ex auctoribus qui ea servarunt.

Latinam versionem plerisque horum carminum, adiungi solitam, ut tironibus damnosam, doctoribus inutilem, consulto omisi. Ne tamen hic libellus omni utilitatis aut voluptatis fructu careret, quem capere possent qui literis graecis haud fuerunt imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone Grotio, aliisque summis viris eleganti carmine latino reddita singulis graecis subieci. Notas addidi breves, criticas fere et graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius ad Herodot. p. 434.]

tes.*) Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diuturnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Haec notae in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem conficiunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praefatione ad Comicum paulo post initium. Nos commodioris usus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinebat, substravimus: id quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu editum viderint, quod in notis, scriptis, ut videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, refractatur.]

G N O M I C I

P O E T A E G R A E C I .

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΤΥΡΤΑΙΟ Γ.

I.

Τεθνάμεναι γάρ καλὸν ἐπὶ προμάχοισι πέσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν, περὶ ἧ πατρίδι μαρνάμενον·
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγροὺς
πτωχεύειν, πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,
5 πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ, καὶ πατρὶ γέροντι,
παισὶ τε σὺν μικροῖς, κουριδίῃ τ' ἀλόγῳ.
ἔχθιστος γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὗς κεν ἴκηται,
χρησιμοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενήνῃ·
αἰσχύνει τε γένος, κατὰ δ' ἀγλαὸν εἶδος ἐλέγχει,
10 πᾶσα δ' ἀτιμία καὶ κακότης ἔπεται.

TYRTAEI Elegiam I. debemus Lycurgo in oratione contra Leocratem, ubi clauditur disticho quod in Elegia II. est undecimum commodiore sede, quodque bis hic legi inutile visum est. BRUNCK.

7. ἔχθιστος γὰρ τοῖσι. Jo. Taylori emendatio est. Aldus habet ἔχθρος γὰρ τοῖσι, claudicante versu. Veram nunc lectionem tenere mihi videor. Scribere debuit librarius, ut mox v. 21.

ἔχθρος γὰρ δὴ τοῖσι μετέσσειται, οὗς κεν ἴκηται.

BRUNCK.

Suspiciatus eram:

ἔχθρος γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὗς κεν ἴκηται.

Sed omnem de h. v. litem composuit doctissimi Heinrichii nota in Franckii Callino p. 183.: „Duo contuli codices MSS. Orationis Lycurgi, Germanicum unum et alterum Italicum, κειμήλια perrara, ac testor, in utroque clare scriptum esse: ἔχθρος μὲν γὰρ τοῖσι κ. τ. λ.“

- εἶδ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὄρη
 γίγνεται, οὐτ' αἰδώς εἰσοπίσω τελέθει.
 θυμῷ γῆς περὶ τῆσδε μαχώμεθα, καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν, ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι,
 15 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες,
 μηδὲ φυγῆς αἰσχρὰς ἄρχετε, μηδὲ φόβου.
 ἀλλὰ μέγαν ποιεῖτε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι.
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκ ἔτι γούνατ' ἐλαφρὰ,
 20 μὴ καταλείποντες φεύγετε τοὺς γεραιούς.
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο, μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κείσθαι πρόσθε νεῶν ἄνδρα παλαιότερον,
 ἤδη λευκὸν ἔχοντα κάρη, πολίον τε γένειον,
 θυμὸν ἀποπνεύοντ' ἄλκιμον ἐν κονίῃ,
 25 αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλαις ἐν χερσὶν ἔχοντα,
 (αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νεμεσητὸν ἰδεῖν)
 καὶ χροὰ γυμνωθέντα. νέοισι δὲ πάντ' ἐπίοικεν·
 ὄφρ' ἄρα τῆς ἠβῆς ἀγλαὸν ἄνθος ἔγη,
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς τε γυναιξί,
 30 ζωὸς ἐὼν, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών.

II.

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικῆτου γένος ἔστέ·
 θαρσεῖτ', οὐπω Ζεὺς ἀνίχνα λοξὸν ἔχει.
 μὴδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μὴδὲ φοβείσθε,
 ἰθύς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνίρ' ἐχέτω,

28. ἄρα τῆς ἐρατῆς Valckenarius Didtr. Eurip. p. 293. Eodem modo in Mimnermi fragmento ap. Strabon. T. V. p. 507. ἄρα τὴν in ἐρατὴν mutavit Wyttenbachius Bibl. Crit. I. 2. p. 32. — τῆς ἠβῆς ἄνθος ut infra Mimnerm. I. 4. ἄνθεα τῆς ἠβῆς.

Elegiam II. servavit Stobaeus Tit. 50. Вкунск.

- 5 ἐχθρὸν μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας, ἕσ' ἀυγαῖσιν ἡελίοιο, φίλας.
 ἴσσε γὰρ ὡς Ἀρεως πολυδακρύου ἔργ' ἀριδῆλα,
 εὖ δ' ὄργην ἐδάητ' ἀργαλείου πολέμου.
 καὶ πρὸς φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 10 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' εἰς κόρον ἠλάσατε.
 οἱ μὲν γὰρ τολμῶσι, παρ' ἀλλήλοισι μείνοντες,
 εἰς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἵεναι,
 παυρότεροι θνήσκουσι, σάουσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή.
 15 οὐδαίς ἂν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειν ἑκάστα,
 ὅσθ', ἐὰν αἰσχροῦ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά.
 ἀργαλέον γὰρ ὀπίσθε μεταφρενὸν ἔστι δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δητῶ ἐν πολέμῳ.
 αἰσχρὸν δ' ἔστι νέκυς κατακείμενος ἐν κονίησι
 20 νῶτον ὀπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐλληλαμένος.
 ἀλλὰ τις εὖ διαβὰς μενέτω, ποσὶν ἀμφοτέροισι
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε, κνήμας τε κάτω, καὶ στέρνα, καὶ ᾧμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·

6. In scripto Stobaeo legitur: κῆρας ἐπ' ἀυγαῖσιν ἡελίοιο φίλας. Menda manifesta. Grotius dedit κῆρας ὁμῶς ἀυγαῖς —. Minori mutatione veram lectionem certissime restituit Vir doctus in Miscell. Observ. T. I. p. 128. ἴσα, ἴσσε, ἐπίσης, instar, seu, aequae. BRUNCK.

9. πρὸς φευγόντων. Sic Stobaei cod. eleganter. Grotius dedit μετὰ φευγόντων. Significat εἶναι πρὸς τινός, esse a partibus alicuius. BRUNCK.

16. ἐὰν αἰσχροῦ. Hanc scripturam requirit metri integritas. Perperam in libris ἂν αἰσχροῦ. In fine versus duplicem lectionem praestat codex, κακά et κακῶ. Priorem praefero. BRUNCK. Brunckius ἂν pro ἐὰν dictum corripere credidit. Idem aliis visum: sed sunt qui praefracte negent; quo iure, ipsi viderint. Monui de hac re in Ind. ad Qdyss. p. 147. Nunc addo ex Antholog. Palat. T. II. p. 343. n. 74. v. 9. ὄξος ἂν αἰτήσῃ.

- 25 δεξιτερῆ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος,
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς.
 ἔρῳν δ' ὄβριμα ἔργα, διδασκείσθω πολεμίζειν,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστάτω ἀσπίδ' ἔχων.
 ἀλλὰ τις ἔγγυς ἴων, αὐτοσχεδὸν ἔρχεῖ μακροῦ
 50 ἢ ἕϊφει οὐτάζων, δῆϊον ἄνδρ' ἐλέτω
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θεῖς, καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ'
 ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ, καὶ κυνέην κυνέη,
 καὶ στήνον στήνῳ, πεπλημένους ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ἕϊφρος κώπην, ἢ δόρυ μακρὸν ἐλών.
 55 ὑμεῖς δ', ὦ γυμνήτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος
 πτώσσοντες, μεγάλοις σφάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτούς,
 τοῖσι πανοπλίταις ἐγγύθεν ἰστάμενοι.

III.

Οὐτ' ἂν μνησαίμην, οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην,
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς, οὔτε παλαιομοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κικλώπων μὲν ἔχοι μέγεθός τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θείων Θρηάκιον Βορέην.

33. πεπλημένους. Perperam in libris πεπαλημένους.
 BRUNCK.

38. τοῖσι πανοπλίταις ἐγγύθεν ἰστάμενοι. Sic Stobaei
 cod. In Grotii editione πλησίον ἰστάμενοι. BRUNCK.

Elegiam III. servavit itidem Stobaeus Tit. LI. BRUNCK.

1. τιθείμην. Vulgo legitur τιθείην. BRUNCK. Non in-
 frequens harum formarum in libris commutatio. V.
 Valckenar. ad Euripid. Phoen. p. 189. b. Activo non
 offenditur Porsonus citans primos novem huius Elegiae
 versus ad Euripid. Med. v. 542. componensque cum Eu-
 ripideis et Theocriteis. Hic et post Wakefieldus Silv.
 Crit. III. p. 26. tentavit nonnulla, a quibus manum
 vellem abstinuisset,

- 5 οὐδ' εἰ Τρωανοῖο φηὴν χαριέστερος εἶη,
 πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ βῆθιον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἶη,
 γλώσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγγυρον ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαι ἔχοι δόξαν, πλὴν θούριδος ἀλκῆς.
 10 οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ,
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὄρων φόνον αἱματοέοντα,
 καὶ δῆϊων ὀρέγοιτ' ἐγγύθεν ἰστάμενος.
 ἢ δ' ἀρετῇ, τό γ' ἄριστον ἐν ἀνθρώποισιν ἄεθλον,
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέῳ.
 15 ξυγὸν δ' ἔσθλόν τοῦτο πόλῃ τε, παντὶ τε δήμῳ,
 ὅς τις ἀνὴρ διαβάς ἐν προμάχοισι μένη
 νωλεμέως, αἰοχρᾶς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγῃ λάθεται,
 ψυγὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δὲ πεσεῖν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστῶς.
 20 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ·
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχείας, σπουδῇ τ' ἔσχεθε κῦμα μάχης.
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσῶν φίλον ἄλεσε θυμὸν,
 ἄστῃ τε, καὶ λαοὺς, καὶ πατέρ' εὐκλείσας,
 25 πολλὰ διὰ στέρνοιο, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοείσεως,
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένους.
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀργαλίῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηθε πόλις.
 καὶ τύμβος, καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσημοι,
 30 καὶ παίδων παῖδες, καὶ γένος ἔξοπίσω.
 οὐδέποτε κλέος ἔσθλόν ἀπόλλυται, οὐδ' ὄνομ' αὐτοῦ·
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἑὼν γίγνεται ἀθάνατος,

15. ἢ δ' ἀρετῇ, τό γ' ἄριστον ἐν ἀνθρώποισιν ἄεθλον.
 Sic in scripto: at in impresso Stobaeo, τόδ' ἄεθλον ἐν
 ἀνθρώποισιν ἄριστον. BRUNCK.

ὄν τιν' ἀριστεύοντα, μένοντά τε, μαρνάμενόν τε
 γῆς πέρι καὶ παιδῶν, θούρος Ἀρης ὀλέση.
 35 ἦν δὲ φύγη μὲν κῆρα τανηλεγέος θανάτοιο,
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλη,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἠδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τερπνὰ παθῶν ἔρχεται εἰς Αἶδην·
 γηράσκει δ' ἄστοιοι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 40 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς, οὔτε δίκης ἐθέλει·
 πάντες δ' ἐν θάκοισιν ὁμῶς νέοι, οἳ τε κατ' αὐτὸν,
 εἴκονσ' ἐκ χώρης, οἳ τε παλαιότεροι.
 καύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μεδίεις πόλεμον.

35. Soloece in libris εἰ δὲ φύγη. Ignorarunt librarii constructionem coniunctionum εἰ et ἂν vel ἦν, quas perpetuo commutatas reperias. Saepissime tamen in editore culpa transferenda, quod multis exemplis ostendere possem e collatione codicum Oppiani, quam forte ad manum habeo. BRUNCK. Sed v. prolixam disputationem Bastii in Epist. Crit. p. 127. sqq. ed. Lips. et quae ex Schedis Heynianis ad Pindar. Nem. VII. 16. evulgata sunt.

40. βλάπτειν i. q. στερεῖν. Sic etiam Theognis v. 223.

42. Scr. εἴκονσι χώρης. Vide ad Theognidem 913.

BRUNCK.

44. πόλεμον. Nuper denuo editum est πόλεμον, „quod unice Homericum sit μεθίεναι πόλεμον, — μεθίεναι πόλεμον ne Graecum quidem.“ De usu illo Homericum non repugno: sed μεθίεναι πόλεμον non dicam barbarum. Valckenarius ad Euripid. Phoen. p. 189. b.: „inter alias haec etiam est optima frugis observatio Rich. Dawes, Miscell. Crit. p. 238, 239. activum μεθίημι accusativo coniungi, medium μεθίεμαι cum casu secundo.“ Quod si forte proprium dicas Atticorum poetarum, audi Damnium in Lexico Homericum col. 937. v. μεθίημι: „hoc verbum activum solet habere accusativum, nisi subintelligenda est ellipsis τοῦ τι. medium vero habet genitivum.“ Quamquam h. l. accusativum cedere genitivo facile patior. Iam H. Stephanus dedit: πειράσθω, θυμὸν μὴ μεδίεις πόλεμον. paullo aliter ille haec intelligens.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

T Y R T A E I

ELEGIA II.

INTERPRETE H. GROTIŌ.

Audite, invicti quando genus Herculis estis:
obstipo nondum Iuppiter est capite.
Ne stantum contra numerum trepidate virorum,
sed parmam primis obiicite agminibus.
Proicite ex animo hanc animam, nec lumina Solis
quaerite prae Mortis nocte soporifera:
scitis enim, saevi quam facta illustria Martis,
quam sit bellorum nobilis ille furor,
saepe fugam experti, fugientes saepe secuti:
ô iuvenes, sors vos ista, nec ista latet.
Nam qui consertis clypeorum umbonibus audent
cominus in primos vulnera ferre viros,
saepe minus pereunt, et servant pone sequentes:
at timidis virtus undique disperiit.
Nec quisquam fando valeat memorare, malorum
degeneres animos millia quanta premunt.
Turpe ctenim trepido fugientem praelia cursu
imbelli dorso vulnera suscipere:
turpe et pulverea stratum tellure cadaver,
cuius ab hostili cuspide terga rubent.
Sed bene progressus miles pede calcet utroque
tellurem, et labrum dente premat tacito:

crūs, latosque humeros, et pectus forte, femurque
 ventroso clypeus ferreus orbe tegat:
 dextera sed validam summa vi torqueat hastam,
 pennata et galeam crista supervolitet.
 Discite belligeram faciendo fortiter artem:
 munitum scuto tela timere nefas.
 Cominus aggrediens, protentam quilibet hastam,
 vel gladium, hostili deprimat in latere:
 haereat et scutum scuto, stabilisque pedi pes,
 tum conus cono, tum galeae galea:
 pectora pectoribus coëant: sic ipsius hostis
 vel telum manibus prendite, vel capulum.
 Tu vero interea veles post scuta latescens,
 nec lapidum densis imbribus obruere,
 nec cessa iaculis obstantem figere turbam:
 te teget armato milite densa cohors.

TYRTAEI ELEGIA III.

INTERPRETE H. GROTIŌ.

Non ullo in pretio, non ulla laude notandus,
 sive pedis celeris, sive manus pugilis,
 sit licet et vasto Cyclopum corpore maior,
 et superet cursu Threicium Boream,
 tum pulchrae vincat Tithonum munere formae,
 divitiis Cinyram, divitiisque Midam,
 Tantalidam Pelopem diffuso limite regni,
 Adrastum blandi vocibus eloquii,
 omnia quin habeat, si desit adorea belli:
 quippe usus nullos tempore Martis habet,
 qui non intrepidus caedem spectare cruentam,
 consertumque hosti gaudet habere pedem.

Hoc vere solidum certamen, et unica virtus
 aeterno iuvenes quae decorat decore.
 Res populi, commune bonum, vir robore praestans;
 immotus primis qui stat in ordinibus,
 oblitusque fugae venit in certamina Martis,
 adiiciens animum, proiiciens animam:
 qui propter stantem generosae mortis amore
 concitat: hunc bello dixeris egregium:
 quem subito hostiles pavitant fugitantque catervae:
 qui belli fluctus arte manuque regit:
 qui dulcem amittit, sed primus, in agmine vitam:
 magnus honor generi, magnus honor patriae:
 vulnera multa ferens, adversa sed omnia, fosso
 pectore, lorica nec minus, et clypeo.
 Huius ad exequias plorant iuvenesque senesque:
 hunc tota urbs planctu funera prosequitur:
 sed nec honore caret tumulus, sobolesque superstes,
 et sobolis soboles, totaque posteritas:
 semper honos nomenque manent et posthuma fama:
 sub tellure siti gloria morte caret:
 scilicet intrepidum quem stantem et belligerantem
 pro patria et natis Mars ferus abripuit.
 Fugerit at nigrae si longa silentia noctis,
 et spolia e bello victor opima ferat,
 hunc venerata minor colit, hunc et serior aetas:
 sic tumulum multo plenus honore petit:
 cuius honoratam populo nec vocibus ausit
 nec dictis quisquam laedere canitiem:
 assurgunt illi iuvenes, aequaevaue turba:
 assurgunt aevo iam graviore senes.
 Hoc nunc quisque paret virtutis scandere culmen;
 bellum indefesso sollicitans studio.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(*Numeri paginas indicant.*)

A.

Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 265.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

Diodorus. 272.
Diphilus. 260.

E.

Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 275.
Euenus. 190.

G.

Gnomae. 300.

H.

Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

Linus. 184.

M.

Menander. 267.

Menecrates. 194.
Metrodorus. 196.
Mimnermus. 99.
Monosticha. 500.

N.

Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

Panyasis. 186.
Pherecrates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippus. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides Pseudonymus.
152.
Posidippus. 195; 278.
Pythagoras. 145.

R.

Rhianus. 188.

S.

Simonides. 128.
Solon. 104.
Sotades. 276.

T.

Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

A.

- ααδής. 25.
 αβροζαττής. 132.
 αγανόφωνων ἀντεπαεὺνultima
 producta. 158. [Cyclicus
 poeta apud Scholiast. ad
 Euripid. Orest. 139a. Barn.
 χρυσίην, φέλλοισιν ἀγα-
 νόφωσι κομύοισαν. Clarissi-
 mus Matthiae edidit sim-
 plici γ, ἀγανόφωσι.]
 ἄγκυλομήτης, ἀγκυλόμητις.
 214.
 ἄγνωια et ἄνοια confusa. 326.
 ἀγνώναι cum digamma. 251.
 ἄδεικτος. 163.
 ἄδητης. 151.
 Adiectivum a substantivo
 structurâ disparatum. 230.
 αἰεῖν. De futuro h. v. 3.
 Aeschines orator. 136.
 ἀθανασία. De quantitate h.
 v. 278. ἀθανασία et εὐθα-
 νοια confusa. 278.
 ἀθάνατος. De quantitate h.
 v. 278.
 αι infinitivorum elisum.
 241.
 αι et ε confusa. 42.
 ἀκίγαλοι versus. 71, 231,
 ἀκράτης. 239.
 Alcathous. 54.
 ἀλσεινός, calidus. 158.
 ἀλσεινός, vitandus, barba-
 rum. 158. [Libri Ba-
 rocciani scriptura ex-
 pressa est. ex Hesiodi
 carmine extr. Conf., Gal-
 limach. H. in Cerer. 23.]
 Alexis, v. infra s. v. κολίξ.
 ἄλλοτε ἄλλως etc. 14, 108.
 ἀληστήρ, ἀληστητής. 216.
 ἀμῆν, ἀμῆσαι. 229.
 ἀμαξα, ἀμαξία. 50.
 ἀμύρι, ἀμύριος. 164.
 ἀμύριον. 129.
 ἀμφι et ὀνυκιν. ποῖτα, ἐκ
 παραλλήλου. 160, 89.
 ἀμφοῖς indeclinabile. 159.
 ἀν pro ἐάν positum con-
 ptiatur an produçatur. 91.
 Conf. not. ad p. 269.
 ἀναγκάσις. 25.
 ἀνακλήτωρ. 273.
 ἀναλλοκῶν. De augmento
 h. v. 274.

Anapaestus in pari sede
versum iambicorum.
151.

ἀνάσχετος. 11.

ἀνδάνειν. De constructione
h. v. 5.

ἀνηρ. De quantitate pae-
nullimae. 306.

ἀνοια et **ἄγνοια** confusa. 326.

ἀναχεται II.

ἄντικπιπτείν ἀνέμοις. 162.

Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Ao-
ristus medii passivā si-
gnificatione. 166. [Add.
Leonid. Tar. LXII. 2.

Etiā in Callimachi H. in
Apoll. init. ἐεῖσατε vide-
tur positum pro **δρείσθη**.]

ἀπάλαμος, **ἀπάλαμος**. 24.
213.

ἄπυτος. 129.

Apollonius Rhodius. 169. sq.

ἀπονίπτεσθαι. 66.

Ἀργεφόντης. 215.

Aristophanes. 148.

ἀρδμναι. 215.

ἄροτος et **ἄροτρον** confusa.
76.

ἄροτρον κόρος. 168.

Articulus a substantivo se-
iunctus interserto prono-
mine. 56.

ἀρχή καὶ **τελευτή** καὶ **μέ-
σον**. 5.

ἄστεος synizesin passum.
133.

Attractio. 255. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in
not. ad Epistol. Pythagor.
p. 300. Orell.]

ἀντίεσθαι. 170.

ἀσθίς. 214.

ἀσθη. 129.

ἀστis. 214.

ἀπομητιω. 129. [Prorsus
geminum est **μειδοπάτω**

Callimachi H. in Cerer.
90.]

αἴτος. οὐτός. 27. 47. 62.

αὐτοῦ de personā secundā,
305. 327.

B.

βαδουλήτης. 14.

βαίνειν de coitu. 16.

βασίλης. 224.

Βιβλινος. 239.

βλάπτειν i. q. **στερεῖν**. 94.

βση. ὅσον ἀπὸ **βοῆς** ἐνεκα
170.

βροχός priori productā. 71.

Βυβλινος. 239.

Γ.

γαλή 259.

Δ.

**Dativi pluralis vocalis qua-
tenus elidatur**. 5.

δι in apodesi. 226.

δικανύειν. 165.

δεινός. 9. 39.

δειπνολόγη. 4. 244.

Demonax. v. infra s. v.

ὑπέρθεος.

Demosthenes. 155.

δεννάειν. 77.

δεσμός et **πίδη** iuncta. 135.

δηλίφων barbarum. 179.

δευρομένην. 170.

διάπτορος. 215.

δισημιτω. 129.

δις. 225.

διχα. 9. [Aeschylus Pro-
meth. 935. Br. ἄσων τὸ τ

αρχεῖν καὶ τὸ **δουλεῖν**

- δίχα. Choëph. 774. Sch.
 alt. ἔχεις τε πῶν κολυμ-
 πων δίχα;]
 δογασθος. 9.
 δολομήτης, δολόμετης. 214.
 δοραὶ αἰγων. 7.
 δουλιος an i. q. δούλιος. 41.
 Dualis pro plurali usurpa-
 tus. 220. Dualis aoristo-
 rum persona III. in —ον.
 221.
 δύο, δύοι. 525.
 δυοῦς. 259.
 δύομας. De quantitate h.
 v. 56.
 δύο. v. s. v. δύο.
 δωρεῖν. 216. [Activum iam
 usurpavit Homerus, si
 fides libello de Homeri-
 ca poësi, quem alii tri-
 buunt Plutarcho, alii
 Dionysio Halicarnassen-
 si, p. XL. extr. Barnes.]
- E.**
- εἶπε synizesin patitur. 255.
 εἶπεν de persona secunda.
 305. 327.
 εἶβδομας eliciendum e prae-
 gresso ἐπτά. 110.
 εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
 εἶδε cum infinitivo. 156.
 [Cum Euripideis compa-
 randa Homericæ Odyss.
 XXIV. 576. sqq. ubi par-
 ticulae optandi εἰ γὰρ
 eadem ratione regunt in-
 finitivum iunctum nomi-
 nativo participii.]
 εἰθίζειν. 145.
 εἶπεν τόπον, ἐκ τόπον. 94.
 εἶναι. Coniunctivus εἶναι,
 εἶης, εἶη. 172. 238. εἶμεν.
 18. Ellipsis coniunctivi. 22.
 Ellipsis imperativi. 157.
- [v. Schol. ad Pindari Ol.
 XIV. 21. — Num forte
 haec ellipsis etiam ibi ob-
 tinet, ubi infinitivus cum
 accusativo επιταγματικῶς
 aut εὐτικῶς positus est?]
 εἶπεν an in scena locum
 habuerit. 308.
 εἶς i. q. μόνος. 157.
 εἶς et ἐκ confusa. 274.
 εἶσαίρεσθαι i. q. προσφέρει-
 σθαι. 65.
 εἶπω et εἶξω confusa. 7.
 ἐκ et εἶς confusa. 274.
 ἐκ et εὖ confusa. 25. [Mo-
 ni de hac confusione in
 Melet. p. 69. Satis fre-
 quentem esse, docent no-
 tae Uptoni ad Dionys. Hal.
 de compos. verb. p. 162.
 Lips., Weiskii ad Lon-
 gin. p. 571., Schneideri
 ad Aristotel. H. A. T. III.
 p. 259. T. IV. p. 154. et
 ad Xenophont. Opusc.
 Polit. p. 56., Schleusneri
 Cur. noviss. in Phot. col.
 526., Astii ad Theophr.
 Char. p. 95.]
 ἐκτρέπελος. 25. [V. not. ad
 Pindari Pyth. IV. 186. ubi
 unice verum puto ἐκτρέ-
 πελον.]
 Ellipsis verbi finiti e se-
 quente oratione subau-
 diendi. 228. verbi cogna-
 ti. 10. sq. 14. verbi rarior.
 42. totius sententiae. 240.
 [Conf. v. 607. Nisi forte
 h. l. plene interpungun-
 dum post λεμόν, versus-
 que 605. et 606. iungendi
 praecedentibus. Quod si
 probas, versus 605. et
 604. pro parenthesis sunt
 habendi.]
 εὐβρεος, εὐβρεων. 167.

ἐνδοθεν, ἐνδοθι. 236. 239.
sq. 246.

ὄνεκα, οὐνεκα. Graeci his particulis licenter usi. 170. [Etiam in ὄθ' οὐνεκα puto duas particulas idem significantes ἐκ παραλλήλου positas esse. Quapropter nolim cum Lobekio scribere ὄθ' οὐνεκα: quam scripturam tetigi in not. ad Sophocl. Aiac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle (Aiac. l. c.) ὄθ' οὐνεκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204. H. Poterat citare etiam ex eisd. Oed. Col. 853. Item ex Aeschilo, qui Prom. 330. ζῆλῶ σ', ὄθ' οὐνεκ' ἐκτὸς αἰτίας πρῶτῆς. ubi quae continuo sequuntur, πάντων μετασχῶν καὶ τετολημῶς ἐμοί, dignam animadversione structuram habent: nam vis praepositionis μετὰ pertinet etiam ad sequens participium τετολημῶς. Non infrequens hoc idioma est in verbis cum praepositione σύν compositis: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis praepositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1032. quibus hic accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ συσφαγγῆναι καὶ πρῶθ' ἔναι δέμας. Etymolog. M. col. 743. in. συμβαρύνεται καὶ ὄξυνεται τοῖς ἀρσενικοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. h.: „sensus est, συμβαρύνεται καὶ

συνὸξυνεται, praepositione in utroque commate subaudita.“ Verborum cum ἐκ compositorum hoc reperi exemplum. Homerus Odys. XXII. 56. ὅσα τοι ἐκπέπεται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισιν. h. e. ἐκπέπεται καὶ ἐξεδήδοται.]

ἐντρέπεσθαι. 31.

ἐντρέειν, ἐντρέειν. 18.

ἐξαιτίας. 147. 155.

ἔξω et εἰσω confusa. 7.

ἐπαινεῖν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utamque formam frequentatam fuisse, docent verbalia αἰνετός et αἰνητός quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nem. VIII. 66. αἰνέων αἰνητά.]

ἐπαμήσασθαι γῆν. 34.

ἐπεὶ cum conjunctivo. 99.

ἐπεὶ οὐ non semper coalescunt per synizesin. 241.

ἐπεὶ τοι καὶ. 88. [Plato T. XI. p. 19. Bip. ἐπεὶ τοιγε καὶ ὁρθῶς αὐτὸ ὁ θεὸς εἶπε. Bekkerus dedit ἐπεὶ τοι καὶ — II, 3. p. 424.]

ἐπὶ. ἐφ' ᾧ γε, ἐφ' ᾧτε. 264.

ἐπὶ et περὶ confusa. 179.

Epigramma Megaris reperi-
tum. 54.

ἐπιδείειν. 164.

ἐπιπάγην vox non Graeca.
224.

ἐπιπειθεῖν. 136.

ἐπιφύρειν. 171.

ἐρατός passim corruptum.
90.

ἐργάζεσθαι. ἐργάσαιο, ἐργάσ-
σαιο. 214.

ἐρκος ὀδόντων. 110.

A a

Ἐρμείας, Ἐρμείης. 215.
 εἶτε et εἴτε confusa. 31. [v. not. ad Dionys. Halic. de comp. verb. p. 308.]
 ἕτερος, τοῦτερον etc. 135.
 εἶτος an digamma habuerit. 219.
 εἴ et εἶ confusa. v. εἶ.
 εἴησθ. 239.
 εὐθανασία. 278. sq. εὐθανασία et ἀθανασία confusa. 278.
 εὐθύ, εὐθύς. 154.
 Euripides. 5. 7. 88. 156. 168.
 εἴτε et εἶτε confusa. v. εἴτε.
 Eufecnius. 226.
 εὐτράπηλος. 25.
 ἐπίσοοσθαι γαῖαν. 34.
 ἐπιπνέσθαι. 233.
 ἐπων pro ἔων. 136.

Z.

Zωφρέη prima producta. 71.

H.

η correptum. 152.
 ἠβιώω. 60. 243.
 ἦθεα. 222. [Illic cur τὸ omitti oporteat, causa non alia videtur habenda esse quam digamma. V. Heynius ad Hom. Il. T. VII. p. 754. qui „In Hesiodo“ inquit „aliquot locis est emendandum“. Quod si verum est, v. 121. corrigas: ἀνθρώποις κατὰ ἦθεα. Vid. Hom. Odyss. XXV. 411. Et conf. not. ad p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
 Hesiodus. 134. 241. v. supra s. v. Ellipsis. item s. v. ἦθεα. item infra s. v. μεμνημένος.
 Hesychius. 12. 25. 131. 179.

Θ.

θαλία. 159.
 Theognis. v. infra s. v. μελεδώνων.
 Theognidis patria. 54.
 θηροφόνη. 4.
 θνησκεῖν, τεθνάναι. 15. [τεθνάναι, media producta, legitur in Aeschyli Agam. 547. Schütz.]
 θνητός, mortuus. 164.
 Thucydides. 17.

I.

i dativi elisum. 110.
 Iamblichus. 163.
 ἱκελος. 225.
 Infinitivorum futuri temporis usus Graecae Linguae proprius. 16. sq. [Xenophon Anab. II. 4. 19. ὡς οὐκ ἀκόλουθα εἶη το ἐπιθῆσθαι καὶ λῦσαι τὴν γέφυραν. Schneiders: „Ita margo Steph. cum libro Brodaeii habet pro vulgato καὶ τὸ ἐπιθῆσθαι καὶ τὸ λῦσαι.“ Vulgatum hoc me quidem non offendit. — Schol. ad Pind. Nem. VII. 141. ἀνασσει, τὸ ἀπῆλθεσιν.]
 ἰση. 221.
 ἰσημι cum digamma. 213. 248.

ἴσος, ἴσος. 50. ἴσος et εἶος
confusa. 226.
ἴσως, *pariter*. 20.

K.

Caesurae vis ad producendum. 27.

καθηνύσθαι. 235.

καὶ γὰρ πρόσpositum. 49.

καὶ et ὡς confusa. 39.

καιρός. αἰεὶ τι καιρόν etc. 279.

καέσχατος. 326.

Callimachus. v. supra s. v.
Aoristus.

καλός. De quantitate h. v. 311.

κατατιθέναι, κατατιθεομαι.
52.

κατοπάξεν. 226.

κακορεσοόμενος. 213.

κεῦθμα. 21. 39.

κεῦθος. 21.

κεφαλήφι, κεφαλήφι. 237.

Κηρινθος. 60.

κήρυξ, κήρυξ. 215. 39.

κίανω. De quantitate h.

v. 157.

κλητήρ. 273. 39.

Coronae convivales. 66.

κόρας ἄροσην. 168.

Corporis humani dissectio.
160.

κοῦρα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]

κόχλος, ἦ. 179.

κρείστων, κρείστων. 46.

κτάσθαι passivâ signifi-
catione. 145. 39.

κυδός. 223.

κιδός. 223.

κίλιξ subaudiendum. 38.

[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribendum τὰς
ἀκράτας πίνομεν?]]

κρημία. v. infra s. v. μελε-
δῶναι.

κωλύειν i. q. κωλύειν.
271.

Λ.

λανθάνειν. λελησμένος, λε-
λασμένος. 187. [Epicam

formam Panyasidi dudum

reddiderant H. Step-
hanus et Wintertonus, quos

secutus est Gaisfordus.]]

λέπειν. De aorista I. h.

v. 148.

Λβύη αἰεὶ τι καιρόν etc.

279.

Liquidæ pronuntiandæ ge-
minantur. 134.

λιτουργός. 129.

Longinus. 88.

Lycurgus orator. 89.

λυμαίνεσθαι. De constru-
ctione h. v. 518.

λωβᾶν. 155.

Μ.

Magnetismus animalis. 108.

μάκαρος. 109.

μεγακλήτης. 14.

Megara. 54.

μεθίνααι, μεθίεσθαι. 94.

μελεδῶναι, μελεδῶνες. 215.

[Etiam in Theognid. v. 863.

malim μελεδῶνας. item in

fragmento Cypriorum,

quod Bekkerus ad illum

versum citavit.]]

μελετᾶν τινος. 226. [V.

Schol. ad Pindari Ol. VI.

61. et XIV. 26. Nem.

VI. 91. et VIII. 32. Isthm.

V. 36.]]

μωμνημένος. Usus huius

participii, eiusque abso-
lute positi, sollemnis est

in formulis imperandi.
V. Hesiod. 392. (ubi præstat quod al. habent, ἴσθια ἔργα.) 584. 656. 673. Plene idem 273. sq. ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρας μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς ἐργάζεαι. Abundanter Aeschylus Choëph. 676. sq. Schütz. alt. πρὸς τοὺς τεκόντας πανδύτως μεμνημένος τεθνεῶν Ὀρέστην εἰπέ· μηδαμῶς λάθῃ. Hunc quoque usum iam in Homericæ poësi reperias. v. JI. V. 263. XIX. 153.

μεταδιδόναι. 62.

μετέχειν. 62.

μέτρον. κατὰ μέτρον. 164.
μη velans cum imperativo aoristi. 156. [Aeschylus Prom. 332. Br. μηδέ σοι μελοῦσται.] cum coniunctivo praesentis. 156. 158. cum futuro. 318. [Aeschylus S. c. Th. 252. Br. μηδὲν τῶνδ' ἐρεῖς.]

μητρομήτωρ. 129.

μητροπατήρ. 129.

μικρός et ὀλίγος confusa. 316.

Mimnermus. 99.

μοῖραν absolute usurpatum. 134.

μόνος i. q. εἷς. 312. μόνος [τῶν], ὕσα etc. 203.

N.

ν paragogicum. 6. 9. 19. 21. 63. 107.

ναῖς. νία monosyllabum. 248.

νεύφρον. 187.

Neutra adiectivorum. 19. 39. 48. 59.

νήφον, νήφονος. 47.

Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58. 169. [Aeschyl. Prom. 711. sq. οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλ' αἰετόνοις πόδας χροίμπουσα φαχίαισιν ἐπιτροῦν χροῖνα. Vid. Hesiod. Op. 742. 746. Naumach. 32. et sic saepissime. Alibi accusativus ponitur, v. c. Hesiod. Op. 751.] Negminativus cum infinitivo loco optativi posito. 156. [Usus illius infinitivorum quam dedi explicationem in notis ad L. Bos. Ellipsa. p. 620. eam explodit Hermannus in commentatione de ellipsi et pleonasmō in Gr. I. p. 131. sq. Sed in illa disputatione viro egregio, ut sumus homines, humani quid accidisse, facile suspicaberis, si contuleris quae, cum meis illis amicissime conspirantia, adnotavit ad Viger. p. 733. sq. ed. I. p. 745. ed. II. Add. I. I. H. Nastii libell. Ueber Homers Sprache p. 25. Conf. tamen quae notavi supra s. v. εἶναι.]

νόμος, cantilena, fabula. 25.

νύμφα. 180. [Callimach. H. in Del. 216.]

νυμφῶνος, νυμφῶνος. 219.

Ξενοδόχος, ξενοδόκος, ξενοδόχος. 318. sq.

Ξενοφῶν. 17. 88. 155. V. etiam supra s. v. Infinitivorum etc.

O.

ὄ, ᾧ, τό. Usus articuli in-
solens. 48.

ὄδε, ὄ δέ. 222. 224. 225.
237. 245. 247.

ὄθ' οὐνέκα. v. supra s.
ἐνεκα.

οἰζυρός. 151.

οἶκος etc. cum digamma.
241.

οἶος et ἰσος confusa. 226.

ὄλιγος et μικρός confusa. 316.
Homerus. 99. 241.

ὄμῳς. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum
passorum recta tonosis.
72.

ὄπάξειν. 226.

Orprianus. 195.

Optativi usus in interroga-
tionibus sine ἄν. 195. cum
ἄν. ibid.

ὄρη et ὄρη confusa. 19.
225.

ὄρη et ὄρη confusa. 19.
225.

ὄρες. De quantitate h. v.
162.

ὄρη, ὄρη. 70. [Schol.
ad Pindari Ol. I. 115.

ὄρη, ἢ νύξ, βαρύνων·
ὄρη δέ νύξ, ἀντὶ τοῦ
σκοτεινῆ, ἐπιθετικῶς, ὄξυ-
νεται.]

ὄς, ubi expectes εἴ τις. 186.

[Cum Platonis loco com-
para hunc Xenophontis
Oecon. IV. 19. Ἐγὼ δέ
καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι μέγα
τεκμηρίον ἀρχοντος ἀρετῆς
εἶναι, ᾧ ἂν ἐπόντες ἐπον-
ται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς
παραμένειν ἐθέλωσιν.]

ὄσα. ὄσα etc. relatum. ad
11. 11. etc. 192. 89. [Hesio-
dus Fragm. p. 445. Loesn.

ὄσασι ἴσαν μύριμυς —
τοὺς ἀνδράς ποιῆσε. In
notissimo Sardanapali
epigrammate alii habent
ταυτ' ἔχω, ὄσα ἔφαγον —,
alii τόσα ἔχω, ὄσα
ἔφαγον —.]

ὄτε s. coniunct. 99.

οὐδεμία, οὐδεμίη. 8.

οὐνεκα. v. supra s. ἐνεκα.

οὐτος. καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα
μέντος. 272. 89.

οὐχι saepe oblitteratum. 307.

ὄφεις priori producta. 71.

ὄφρα τε. 65.

II.

παρ' καιρον et παρὰ καιρόν.
316.

παρὰτρίβειν. 33.

παριδεῖν et περιδεῖν con-
fusa. 328.

pariter. 22.

παρμόμιος, παρμόνος. 18.

Participia ubi naturam in-
duerunt nominum, in-
clinationis modum mu-
tant. 47.

πάσασθαι. 13.

πάσχειν. ἦν τι πάθω etc. 88.

πατρομήτωρ. 129.

πατροπάτωρ. 129.

πενεῖν. 327.

πενόον. 327.

περιδρομος. 45.

περιδεῖν et παριδεῖν confusa.
328.

περιτρέπειν. 132.

Pindarus. v. supra s. γ.
ἐκτρέπελος.

πιστός. 24.

Plato. 148. 169. 186.

πλίον. τί πλίον et τὸ πλίον
confusa. 125.

Pleonasmi. 27. 89. 172.

πλοκάμητος. 171.

ποικίλομητης, ποικίλομητις.
214.

ποικίλος. 45.

πολυγηθής. 240.

πολυχρόνιος. 191.

πεν. πολλὰν πον, αὐτὴ πον,
177.

Praepositionum usus in
eodem loco variatus ad
idem significandum. 203.

προμητωρ. 129.

προπατωρ. 129.

Pronominum formae ple-
nae et encliticae. 3. Pro-
nominis relativi synta-
xis idiomatica. 64. sq.

πρὸς τινος εἶναι. 91.

πρῶτος καὶ τελευταῖος καὶ
μέσος. etc. 3.

πυκάζειν. πυκνάσαι, πυκνά-
σαι. 257.

πυλός passim latet cor-
ruptum. 163.

P.

παδινός. 4.

πίπτειν, ῥιπτεῖν. 15.

Σ.

Σαλαμινάετης, Σαλαμινό-
φρξ. 113.

σηγῆλος, σηγηρός. 324.

Σικελικός et Σικελός confusa.
55.

Simonides. v. infra s. v. τέ-
σιονρα. 7.

Σιονφός. De quantitate h.
v. 40.

στιάπτειν διέλλη etc. 165. sq.

σπύφος priori producta. 71.
187.

Socrates an aliquid scri-
pserit. 277.

Socraticus scriptor Bryxiae.
273.

Socraticus scriptor de lege.
273.

Sophocles. g. 170. [Poste-
riorem Sophoclis locum
quod negavi mutandum
esse, nolim ita intelligi,
ac si etiam forma scri-
pturae antiquae mihi
probetur. Scilicet scri-
bendum εὐνεκα, quae
admodum scribitur τοῖ-
νεκα.]

Sotades. 277. sq.

Sotadicum metrum. 277.

σπ. Ante has litteras an
brevis corripri possit. 151.

σποδιός. 131.

Strabo. 90.

Stridas. v. infra s. v. πῆλα-
θρος.

T.

ταμῖον, ταμῖον. 324.

τάτης. De quantitate h.
v. 76.

τάρρα. 15.

τὲ non praeponitur voca-
bulo ad quod refertur.

75. [Ne quis mihi op-
ponat locutiones bimem-
bres ellipticas, membris

per τὲ alteramque copu-
lam iunctis, ubi vox

quam sequitur τὲ in priori

membro, in posteriori

ad alteram copulam sub-
audienda est. Quarum

locutionum ratio cum vi-
ros graece perdoctos pas-
sim fugerit, aliquot ex-
empla rei ceteroqui per-
vulgatissimae exponam.

Plato T. XI. p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σπαντοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: σοφίας τῆς τε σπαντοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων. Ut multum falleretur, si quis copulam τὴν ad σπαντοῦ referens praepositam vocis suae diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brunckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὅς τ' ἐν δαίτῃ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hinc tam parum sit λογικός, ut dicat τὸ pertinere ad ἐν δαίτῃ habeatque hoc pro exemplo copulae praepositae? Immo plena oratio est: ὅς τ' ἐν δαίτῃ καὶ ὅς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489: sq. οἵτινές τε δεξιοὶ φύσιν; εὐδύναμοί τε. pro καὶ οἵτινες εὐδύναμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὐ τε παθεῖν καὶ ἀκούσαι. plene: εὐ τε παθεῖν καὶ εὐ ἀκούσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἶσθα —, καὶ ἐπιτετήθενκας —. plene: — καὶ ὅτι ἐπιτετήθενκας. Aeschylus S. c. Th. 1075. ση. Br. ὅσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὅσπερ τ. θ. Nullam autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ ναυαί. p. 293. ἐκ τε — τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Σωκράτους. plene: καὶ ἐν ναυαί. et: καὶ ἐκ τοῦ Σωκράτους. Add. not. p. 280.

ubi quod scripsi de Brunckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime monuit copulam τὴν referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutandum ordinem verborum: nam duo epitheta sunt unius ejusdemque ὄνομα. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionum ellipses toties occurrunt, ut qui exemplorum huius idiomatis numerum inire velit, non minus ineptus sit, quam qui instituat numerare arenas.]

τελευτήν. v. τέγμα.

τέγμα, postremo. 164. [Iam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, τελευτήν. Pindarus Nem. XI. 21. καὶ τελευτῶν ἀπάντων γὰρ ἐπισσόμενος.]

τιθέναι, τιθεσθαι. 92.

τινεῖν, τίνουσαι, τίνουσαι. 29. 248.

τρέπεσθαι ἐπὶ τι, πρὸς τι. 50.

τρέβειν. 53.

τροφή et τροφή confusa. 157. τροφῆν. De quantitate h. v. 162.

Tyrtaeus. 63.

T.

ύγεια, ύγισια. 324. 325. 326.

υπάγειν. 62.

ἵπερθεν c. genit. 257.

ὑπέρθεος. H. Stephanus Ind. in Thea. P. II. c. 140. C.: „*Ἰπέρθειον*, Quod est supra numen divinum, vel numinis voluntatem.“ nullo huius adiectivi auctore citato. Robertus Constantinus cum aliis Lexicographis, item sine auctore: „*Ἰπέρθειον*, ὑπὲρ τὸ θεῖον, ἢ τὴν τοῦ θεοῦ γνώμην, praeter numinis voluntatem.“ Omnes secuti sunt Hesychium aut Suidam. Sed in Hesychio recte monuit V. D. pro *ὑπέρθειον* legendum esse *ὑπὲρ θεῶν*: eodemque modo in Suida corrigendum est. Praeterea in Démonactis versu, qui est Brunckio in Monostichis v. 202., cum pro *ὑπέρθεα* e Stobaeo editum sit *ὑπὲρ θεῶν*, facile intelligitur, fidem huius adiectivi admodum dubiam esse. Schneiderus versum edidit turpiter hiantem: *Θνητὸς πεφρωτῶς μὴ φρονεῖ ὑπέρθεα*. *ὑπερθεῖα*. 33.

Θ.

φαίνειν. *φανήν*, *φανήη*. 232. 245.
Philemon. v. supra s. v. *τέ*.
φοίνιξ. 4. *φοίνιξ* an *φοίνιξ*. 215. sq.

X.

χαίτης. 152.
χαίταις an graecum sit. 152.
χαλεφθεῖς etc. 13.
χαίρων ἔνεκα posita ἐν παρὰλλήλου. 169. sq.
Chasmodiae osiores. 108.
χέρον. 66.
χρυσήν, *χρυσήν*. 215.
χωρίζων. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψυδρός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 152. 136.
ω et *ου* per synizesin coalescunt. 50.
ὦν. 131. 133.

Pag. 20. not. ad v. 218. lin. 2. *πόν*. leg. *πόν*.

